

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER TREDIE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster03-shoot-idm140486189078624.pdf> (tilgået 23. maj 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

For nu atter at bringe vor Perser i hans Venskab igen henviste jeg først Manden til selve den højeste GUD, hvilken, saavidt jeg mindedes, kalder *Nebucadnezar Kongernes Konge* d); dernæst erindrede jeg ham om, at Artaxerxes kaldtes saalunde af sit Herredømmes Vælde og Storhed, ligesom efter en Formular i det hebræiske Sprog; at han af samme Aarsag kaldes af *Æliano e) den store Konge*; at hertil sigtede *Agasilai* Ord om Perserkongen hos *Plutarchum f)*, hvilken, da *Indbyggerne i Asien* piejede at kalde hin den, *Store*, sagde: »*Hvordan kan 47 han være større end jeg, naar han ikke er retfærdigere eller maadeligere?*« Hertil føjede jeg, at de gamle *Kongernes Konger* vare saa meget mere undskyldte i deres Benævnelse, som *Smaa-Konger* løde under dem; hvorved jeg beraabte mig paa hint, som jeg mener, bekendte Sted hos *Suetonium g)*: *Man fortæller, at endog visse barbariske Smaa-Konger* (hos *Partherne*) *lode deres Skæg aftage og deres Hustruers Hoveder rage som Tegn paa den største Sorg, og at til og med Kongernes Konge afholdt sig baade fra at gaa paa Jagt og fra at gøre Gæstebud for sine Embedsmænd, hvad der hos Partherne er Tegn paa Landesorg.* Og da nu Talen førtes hen paa *Partherne*, tilføjede jeg til *Overflod Trebellii Pollionis Vidnesbyrdh)* om *Belsolo*, hvis Brev til *Saporem* begynder saalunde: *Kongernes Konge Belsolus hilser Saporem*; ligesaa *Dionis Vidnesbyrd* om *Phraarte*, som i sit Brev til *Augustum* ligeledes gør sig til af at hedde *Kongernes Konge i)*; samt *Plutarchi Vidnesbyrd* om *Pompejo*, som ej vilde tildele *Parthernes Konge* denne Titel. *Siden* vendte jeg tilbage til *Perserne* og anførte efter *Ammianum j)* *Kong Saporis* Brev til *Constantium*, hvis brovtende Begyndelse lyder saa: *Kongernes Konge Sapor, Parthaver i Himmelen, Solens og Maanens Broder, hilser Constantium* - -. Men heller ikke *Ægypternes Konger* have afholdt sig fra denne Titel, som jeg viste ud af hin *Osmanduæ* Gravskrift hos *Diodorum Siculumk)*, hvilken af *Rhodomano l)* gengives paa Latin saalunde: *Jeg er Osmanduas, Kongernes Konge. Om nogen vil vide, hvor stor jeg er og hvor jeg ligger 48 begravet, da overtræffe han et af mine Værker m)*. Ligesaa af hin anden Indskrift, som *Sesoosis* (eller *Sesostris, Sesonchis*) satte paa de IhukommelsesStøtter, hvilke han lod oprejse overalt i de ved Krig erobrede Lande, som sammesteds berettesn): *Dette Landskab har Kongernes Konge og Herrernes Herre Sesosis overvundet med sine Vaaben.* Denne Indskrift nægtede jeg ikke at være fuld af Stortalenhed, dels fordi *GUD* selv hos *Moses o)* synes at tilegne sig Titlen *Herrernes Herre: Herren Eders Gud er en Gud over Guderne og en Herre over Herren* - -, dels fordi paa dette og paa de fleste Steder i den hellige Skrift Ordene *HERRE* og *GUD* følges adp) og indbyrdes forbindes saa vel som hos de verdslige Skribenter i hin *Domitiani* ugudelige Formular: *Vor Herre og Gud befaler at gøre saalundeq)*; dels endelig fordi alene Navnet af *HERRE* har syntes alle de bedste Kejsere, *Augusto r)*, *Tiberio s)*, *Alexandro Severo t)* og andre alt for helligt til at de vilde indtræde i dets guddomlige Samfund, aldeles efter *Tertulliani* Meningu): *HERRE er GUDs Tilnavn. Jeg kan ganske vist kalde Kejseren HERRE, men ikkun naar jeg ikke nødes til at sige Herre i Betydning af Gud. Thi min Herre er een: den almægtige og evige Gud* - -.